

Suse van Kleef

Freelance-NOS-correspondent en voormalig Jong Oranje-voetbalster Suse van Kleef (Amsterdam, 1986) woont sinds 2016 in Londen.

'Excuus voor de enorm ongezellige woonkamer. Ik ben aan het verhuizen en al mijn eigen spullen zijn al weg. Na de uitzendingen van *Studio France* en mijn vakantie ga ik op zoek naar een andere gemeubileerde woonruimte in Londen. Hopelijk vind ik dan iets met niet alleen maar beige meubels. Ik moet even loskomen van alle Brexit-perikelen, maar ik heb veel zin in het voetbalprogramma van de NOS, een onverwacht uitstapje. Voetbal heeft mijn hart. Tot mijn 17de speelde ik fanatiek bij Jong Oranje. Als er een belangrijke wedstrijd te zien is, zit ik gekluisterd aan mijn iPad. Een wedstrijd kijk ik meestal alleen, en gaat niet zonder technisch of tactisch commentaar. Naast mijn iPad staan twee andere schermen, zodat ik ook het nieuws kan volgen. Een tv heb ik niet.

Eigenlijk kijk ik vooral actualiteitenprogramma's terug: de relevante fragmenten van BBC-*Newsnight* of Sky News online. Op die manier volg ik ook Nederlandse actualiteitenprogramma's en talkshows. De nieuwe single van wie dan ook hoeft ik niet te zien. Ik scroll de hele dag door Twitter voor nieuws. Als ik dan eens een serie kijk, moet ik mijn telefoon echt weleggen. Het laatste seizoen van *Game of Thrones* heb ik bewaard voor als ik in Nederland ben. In twee dagen alles er doorheen knallen: al wekenlang probeer ik de spoilers te ontwijken.

The Handmaid's Tale is ook zo'n prachtig gemaakte serie – al kan ik fysiek bijna onpasselijk worden van de manier waarop ze de onderdrukking van vrouwen uit naam van het geloof in beeld brengen. Dan zie ik parallellen met onze wereld, waarin vrouwenrechten op veel plekken nog

altijd onder druk staan.

Iets totaal anders is de Britse serie *Derry Girls* (te zien op Netflix, red.). Zo grappig. Ze draait om een groepje jongeren dat in de jaren 90 – tijdens *The Troubles* – opgroeit in Noord-Ierland. De serie gaat over vriendschappen en niet zozeer over het politieke conflict en de aanslagen. De soundtrack, vol jaren 90-classics, is geweldig. Voor mijn werk kom ik geregeld in Noord-Ierland, en de sfeer uit *Derry Girls* is treffend.

Reportages van mijzelf of optredens in talkshows kijk ik alleen terug als ik er tijd voor heb. Ik wil toch even zien hoe ik overkom: of ik geen rare tics heb, of zo. Dat valt gelukkig mee. Het leuke van mijn werk is dat ik het nieuws voor de NOS anders breng dan voor het *Algemeen Dagblad*, Radio 2 of het *Jeugdjournaal*. Dat journaal voor kinderen is een uitdaging: ik denk veel langer na over formulering en toon. De nasleep van de terroristische aanslag in 2017 bij het concert van Ariana Grande in Manchester bijvoorbeeld vond ik bijzonder heftig. Ik sprak met kinderen die erbij waren. Je ziet dat ik aangedaan ben, maar de reportage is mooi gelukt. En: leg de Brexit maar eens uit aan kinderen. Dan vertel ik dat de Brexit een vechtscheiding is geworden, zoals dat soms ook tussen ouders gaat. Nee, ik word de Brexit niet zat! Die machtsspelletjes en andere ontwikkelingen blijven me fascineren. Ik zit midden in iets dat voor de komende decennia een enorme invloed op Europa heeft. Daar wil ik bij zijn. Tegelijkertijd is het fijn om het er eens een maandje niet over te hebben, zodat ik me volledig kan focussen op het WK voetbal voor vrouwen, bij *Studio France*.

STUDIO FRANCE
DAGELIJKS (M.U.V.
ZONDAG), NPO 3,
20.25

Talkshow over het WK voetbal voor vrouwen. Met Suse van Kleef als sidekick van presentator Sjoerd van Ramshorst.

Boek *De geniale vriendin (en de drie opvolgende delen)*, Elena Ferrante **Krant** *Britse kranten online* **Tijdschrift** *The Economist* en *Linda*. **Land** *en stad Thailand*, Amsterdam **Onhebbelijkheid** *Koppig*